

Document de ședință

A8-0308/2015

21.10.2015

RAPORT

referitor la rolul UE în cadrul ONU - cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Paavo Väyrynen

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	4
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE.....	15
AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL	18
AVIZ AL COMISIEI PENTRU CONTROL BUGETAR.....	23
AVIZ AL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE.....	28
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI CONSTITUȚIONALE	34
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND.....	38
VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND	39

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

**referitoare la rolul UE în cadrul ONU - cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))**

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la UE și ONU, în special Recomandarea sa din 2 aprilie 2014 adresată Consiliului referitoare la cea de a 69-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite¹ și Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale²,
- având în vedere concluziile Consiliului din 22 iunie 2015 privind prioritățile UE pentru cea de a 70-a Adunare Generală a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU referitoare la participarea Uniunii Europene la lucrările ONU³, prin care i se conferă UE dreptul de a interveni în cadrul Adunării Generale, de a prezenta propuneri și amendamente orale, care vor fi supuse la vot la cererea unui stat membru, precum și dreptul de a exercita dreptul la replică,
- având în vedere prima declarație făcută vreodată de Președintele Consiliului de Securitate la 14 februarie 2014 privind rolul jucat de UE în menținerea păcii și a securității la nivel internațional⁴,
- având în vedere declarația făcută cu ocazia Conferinței Mondiale de la Durban din 2001 împotriva rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței asociate acestora,
- având în vedere studiul Direcției Generale a Parlamentului European, publicat în martie 2015 și intitulat „Reformarea Organizației Națiunilor Unite: situația actuală, căi de urmat”,
- având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizele Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru cultură și educație și avizul Comisiei pentru afaceri constituționale (A8-0308/2015),

¹ JO C 100, 26.3.2015, p. 27

² JO C 377, 7.12.2012, p. 66

³ Rezoluția 65/276 din 3 mai 2011 referitoare la participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite

⁴ Documentul S/PRST/2014/4 din 14 februarie 2014 - declarația președintelui Consiliului de Securitate privind cooperarea dintre ONU și organizațiile regionale și subregionale în menținerea păcii și a securității la nivel internațional

Obiectivele și punctele forte ale UE la nivel global

- A. întrucât viitorul Uniunii Europene este legat de pacea, securitatea, dezvoltarea și drepturile omului la nivel mondial; întrucât provocările cu care se confruntă UE necesită soluții globale, iar problemele globale necesită acțiuni europene;
- B. întrucât principiile și obiectivele politicii externe a Uniunii Europene sunt consacrate în articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană și sunt strâns corelate cu cele ale ONU; întrucât articolul 21 din TUE cere în mod explicit respectarea principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional;
- C. întrucât UE dispune de un potențial unic de a mobiliza resurse din întreaga gamă de instrumente diplomatice, de securitate și apărare, economice, de dezvoltare și umanitare, cu respectarea deplină a prevederilor Cartei ONU; întrucât utilizarea acestor instrumente pe baza unei abordări globale oferă UE o flexibilitate unică în realizarea efectivă a celor mai complexe obiective de securitate;
- D. întrucât UE participă activ, sub auspiciile ONU, la promovarea păcii, securității și progresului, prin intermediul Politicii sale externe și de securitate comună (PESC) și al Politicii de securitate și apărare comună (PSAC);
- E. întrucât UE își protejează valorile, interesele fundamentale, securitatea, independența și integritatea și acționează pentru menținerea păcii, prevenirea conflictelor și întărirea securității internaționale, în conformitate cu principiile Cartei ONU și cu Actul final de la Helsinki din 1975, precum și cu obiectivele Cartei de la Paris pentru o nouă Europă, adoptată în 1990; întrucât UE face parte din sistemul de securitate colectivă a ONU, inclusiv ca unul dintre aranjamentele regionale prevăzute în capitolul VIII din Carta ONU;
- F. întrucât UE promovează progresul sustenabil pe plan economic, social și de mediu al țărilor în curs de dezvoltare, cu obiectivul principal de a eradica sărăcia, de a promova pacea și stabilitatea pe termen lung și de a combate inegalitățile sociale, și oferă asistență umanitară populațiilor, țărilor și regiunilor care se confruntă cu toate tipurile de crize, naturale sau provocate de om;
- G. întrucât UE este un actor de anvergură mondială în diferite domenii de politici interconectate: comerțul, dezvoltarea, ajutorul umanitar, mediul și drepturile omului;
- H. întrucât UE acționează pentru sustenabilitatea mediului prin promovarea de acțiuni și măsuri internaționale pentru conservarea și îmbunătățirea calității mediului și a managementului sustenabil al resurselor naturale;
- I. întrucât UE joacă, de asemenea, un rol important în politicile de mediu, în special în combaterea schimbărilor climatice, nu numai situându-se în avangarda acestor eforturi și impunându-și obiective ambițioase, dar și susținând ferm, în cadrul negocierilor globale, încheierea de acorduri obligatorii juridic și adoptarea de acțiuni concrete și măsurabile;

- J. întrucât UE întărește fundamentele sustenabilității sociale și ale bunei guvernări consolidând, sprijinind și promovând democrația, statul de drept, drepturile omului și principiile dreptului internațional;
- K. întrucât, în conformitate cu tratatele sale, UE promovează un sistem internațional bazat pe o cooperare multilaterală mai puternică și pe o bună guvernare globală și este angajată într-un multilateralism eficient, care are în centrul său ONU; întrucât acest angajament izvorăște din convingerea că, pentru a răspunde adecvat crizelor, provocărilor și amenințărilor globale, comunitatea internațională are nevoie de un sistem multilateral eficient, întemeiat pe valori și drepturi universale;
- L. întrucât principalul accent al politicii externe a UE s-a pus pe relațiile bilaterale, pe cooperare și parteneriate cu țări, grupuri de țări și alte organizații regionale și internaționale din întreaga lume; întrucât, în ultimele decenii, s-a acordat o atenție specială obiectivelor și problemelor geopolitice din vecinătatea estică și sudică a UE; întrucât UE menține, de asemenea, relații speciale cu țările de pe continentul african, acordându-le o atenție deosebită problemele lor în cadrul acțiunilor sale;
- M. întrucât, în contextul interdependenței globale crescânde, UE trebuie să își consolideze rolul atât în relațiile bilaterale, cât și în forurile multilaterale;
- N. întrucât UE a fost implicată și joacă un rol important în eforturile depuse pentru medieri și negocieri în plan internațional, în special în formatele E3/EU3+3 și în negocierile cu Iranul, precum și în procesul de pace din Orientul Mijlociu;
- O. întrucât, fiind cel mai mare bloc comercial din lume, UE joacă un rol important în cadrele comerciale bilaterale și multilaterale și a dezvoltat măsuri active de politici comerciale pentru promovarea creșterii economice, reducerea sărăciei și protecția mediului și a resurselor naturale;
- P. întrucât, UE și statele sale membre sunt împreună cel mai mare contribuabil la bugetul general al ONU, la asistența umanitară a ONU, la asistența oficială pentru dezvoltare (AOD), precum și la operațiunile ONU de menținere a păcii; întrucât politicile UE în domeniul dezvoltării au o mare importanță, datorită promovării active a reducerii sărăciei și a sustenabilității economice, sociale și de mediu, întărind astfel, pacea și securitatea; întrucât UE este parte în peste 50 de acorduri multilaterale și convenții ale ONU, fiind singurul participant non-statal;
- Q. întrucât UE este una dintre cele mai ardente apărătoare și promotoare a drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a valorilor culturale și a diversității, a democrației și a statului de drept; întrucât prevederile legate de aceste principii sunt incluse în toate parteneriatele sale bilaterale și au o poziție centrală în politica sa multilaterală; întrucât UE a fost dintotdeauna o susținătoare fermă a justiției internaționale;
- R. întrucât UE joacă un rol important în sprijinirea operațiunilor ONU în domenii de interes reciproc, mai ales în protecția civililor, în special a femeilor și a copiilor afectați de conflictele armate;
- S. întrucât egalitatea dintre femei și bărbați este o valoare de bază a UE, care este recunoscută în tratatele sale și în Carta drepturilor fundamentale, întrucât UE și-a

asumat responsabilitatea de a integra egalitatea de gen în toate domeniile de activitate și în toate politicile sale, inclusiv în politica externă și în politica de cooperare pentru dezvoltare;

- T. întrucât omenirea are valori și interese comune; întrucât ar trebui să existe o repartizare echitabilă a responsabilităților și beneficiilor în rezolvarea problemelor comune și în promovarea țărilor și valorilor comune;

Sistemul Organizației Națiunilor Unite

- U. întrucât sistemul ONU este principalul for mondial pentru îmbunătățirea guvernancei globale și, ca atare, este forumul optim pentru promovarea valorilor și intereselor UE;
- V. întrucât, principalul obiectiv după cel de-al doilea război mondial a fost menținerea păcii și a securității; întrucât promovarea dezvoltării economice și sociale și a drepturilor omului a avut un loc central în Cartă; întrucât preocupările legate de mediu au apărut pe agenda ONU de la începutul anilor '70; întrucât raportul Brundtland din 1987, intitulat „Viitorul nostru comun”, definea dezvoltarea durabilă ca dezvoltarea care satisface nevoile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi; întrucât, la Conferința ONU de la Rio (UNCED) din 1992, politicile de dezvoltare și de mediu au fost reunite pentru a corela reducerea efectivă a sărăciei și cu promovarea dezvoltării durabile în întreaga lume;
- W. întrucât sistemul ONU acoperă toate domeniile cooperării, cu Consiliul de securitate, plasat în centrul său, răspunzător de menținerea păcii și a securității internaționale, fiind sprijinit în acest sens de organisme subsidiare sau consultative;
- X. întrucât sistemul ONU este alcătuit din 19 agenții specializate, printre acestea, FAO, IFAD, OIM, FMI, UNESCO, UNIDO, OMS și Grupul Băncii Mondiale, alături de 11 fonduri și programe, printre care UNCTAD, PNUM, PNUD, UNFPA, UNHCR, UNICEF, UN Women (ONU Femei) și WFP,¹ precum și nouă comisii funcționale, cinci comisii regionale și o serie de alte organisme similare; întrucât organizații precum Organizația Mondială a Comerțului (OMC) și Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA) sunt, de asemenea, conectate la sistemul ONU;
- Y. întrucât majoritatea acestor agenții, fonduri, programe, comisii și comitete lucrează sub auspiciile Consiliului Economic și Social și ale Adunării Generale, cărora unele dintre acestea le raportează;
- Z. întrucât UE și statele sale membre au un rol esențial în promovarea principiilor și obiectivelor ONU și în rezolvarea problemelor comune ale umanității; întrucât, pe de altă parte, Europa are nevoie de parteneri globali pentru rezolvarea propriilor probleme în domenii precum securitatea, protecția mediului, drepturile omului, migrația și

¹ FAO: Organizația pentru Alimentație și Agricultură; IFAD: Fondul Internațional pentru Dezvoltare Agricolă; OIM: Organizația Internațională a Muncii; FMI: Fondul Monetar Internațional; UNESCO: Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură; UNIDO: Organizația Națiunilor Unite pentru Dezvoltare Industrială; OMS: Organizația Mondială a Sănătății. UNCTAD: Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare; PNUD: Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare; UNEP: Programul Națiunilor Unite pentru Mediu UNFPA: Fondul Națiunilor Unite pentru Populație ICNUR Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați UNICEF: Fondul Națiunilor Unite pentru Copii PAM: Programul Alimentar Mondial.

protecția dreptului la azil, precum și soluționarea instabilității financiare;

- AA. întrucât Uniunea Europeană are o responsabilitate deosebită în ceea ce privește menținerea păcii, dezvoltarea și drepturile omului, față de țările din vecinătatea sa;
- AB. întrucât este esențial ca acțiunile desfășurate în cadrul ONU să respecte dreptul internațional; întrucât crimele săvârșite sub mandatul ONU sunt extrem de dăunătoare pentru credibilitatea organizației și nu ar trebui să se bucure de impunitate;
- AC. întrucât țările sunt divizate în zone geografice, ceea ce conduce adesea la voturi în bloc ale țărilor; întrucât statele care sunt membre ale Consiliului ONU pentru Drepturile Omului încalcă adesea ele însele drepturile omului, subminând astfel eficacitatea și credibilitatea întregului Consiliu;
- AD. întrucât profiturile rezultate din acțiunile de jefuire și contrabandă legate de siturile și obiectele culturale și religioase din Irak și Siria, comise de ISIS/Da'esh sunt folosite pentru finanțarea activităților teroriste ale acestei grupări; întrucât UNESCO și Convenția sa privind mijloacele de interzicere și prevenire a importului, exportului și transferului ilicit de proprietate culturală are un rol central în asigurarea protecției de urgență a patrimoniului cultural al Siriei și Irakului;
- AE. întrucât UE și ONU cooperează strâns în cele mai delicate scenarii de criză, în special în Orientul Mijlociu și Africa de Nord; întrucât eforturile lor trebuie să se intensifice, pentru a obține o soluție politică și pașnică la aceste crize;
- AF. întrucât dezbaterile și luarea unei decizii în cadrul Adunării Generale a ONU privind prelungirea mandatului Forumului pentru guvernarea internetului (FGI) sunt programate pentru 2015; întrucât Parlamentul i-a solicitat Adunării Generale să prelungească mandatul FGI și să-i consolideze resursele și modelul multipartit de guvernare a internetului,

UE în cadrul sistemului ONU

1. reamintește că UE și statele sale membre împărtășesc valorile și principiile Cartei ONU, după cum este stipulat la articolul 21 alineatul (1) din TUE și joacă, prin acțiunea sa externă, un rol esențial în promovarea acestor principii, precum și a obiectivelor ONU; consideră că UE are nevoie de parteneri globali pentru atingerea obiectivelor sale de politică externă, îndeosebi în domenii precum pacea și securitatea, terorismul, crima organizată, conflictele regionale, state eșuate și proliferarea armelor de distrugere în masă;
2. consideră că mediul de securitate al UE este din ce în ce mai instabil și volatil din cauza numărului mare de provocări de securitate mai vechi sau mai noi; consideră că conflictul din estul Ucrainei, conflictele din Siria și Irak și ascensiunea organizației teroriste ISIS, criza din Libia și amenințarea teroristă din Africa (mai ales în Sahel, Libia și Cornul Africii) reprezintă amenințări grave pentru întreaga lume, care necesită răspunsuri la nivel global; consideră că UE nu poate soluționa aceste amenințări de una singură, ci are nevoie de sprijinul partenerilor internaționali;
3. salută faptul că UE și statele sale membre participă activ și contribuie la activitatea

sistemului ONU în moduri și formate diferite, care ar trebui să fie mai vizibile;

4. salută, de asemenea, contribuția majoră a UE la dezvoltare și ajutorul umanitar, în întreaga lume; reamintește că UE și statele sale membre sunt, împreună, cel mai mare contribuitor din lume la dezvoltare și ajutorul umanitar;
5. reamintește că UE a devenit un actor internațional veritabil și că, în consecință, are un statut de „observator privilegiat” la ONU, având dreptul de a lua cuvântul la dezbaterile din cadrul reuniunilor Adunării Generale a ONU, printre reprezentanții grupurilor majore și înainte de statele individuale, dreptul de a prezenta propuneri și amendamente, dreptul la replică și dreptul de a pune în circulație documente;
6. reamintește, în plus, că UE este reprezentată la ONU de o multitudine de actori: Președintele Consiliului European, Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru politica externă și de securitate, Comisia Europeană și delegațiile UE, precum și cele 28 de state membre, două dintre acestea (Franța și Regatul Unit) fiind membre permanente cu drept de veto ale Consiliului de Securitate al ONU (CSONU); insistă asupra faptului că, în conformitate cu tratatul, statele membre ale UE sunt obligate să își coordoneze acțiunile în toate forurile internaționale;

Cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE în cadrul ONU

7. este convins că, pentru a contribui mai bine la îndeplinirea obiectivelor sale de politică externă, în conformitate cu prevederile tratatului, UE ar trebui să depună eforturi în vederea întăririi guvernării globale în cadrul sistemului ONU și să crească amploarea influenței sale și a statelor sale membre în cadrul acestui sistem; reamintește angajamentul UE de a sprijini activ o reformă amplă a sistemului ONU cu scopul de a-și consolida legitimitatea, reprezentarea regională, transparența, responsabilitatea și eficacitatea cu care răspunde sfidărilor complexe și multidimensionale din prezent; subliniază, în particular, importanța revigorării activității Adunării Generale;
8. subliniază că, în cadrul Adunării Generale, UE ar trebui să joace un rol mai important care implică suficientă vizibilitate și influență în materie de politici care să-i permită să-și îndeplinească mai bine obligațiile internaționale, în conformitate cu Rezoluția Adunării Generale din 3 mai 2011¹;
9. își reiterează sprijinul pentru rolul parlamentelor și al adunărilor regionale în cadrul sistemului ONU;
10. invită membrii Consiliului de Securitate al ONU să examineze și să revizuiască, în strânsă colaborare cu Adunarea Generală, procesul opac de selecție a Secretarului General al ONU și să asigure șanse echitabile candidaților de ambele sexe la acest post; invită toate organismele ONU, și în special Consiliul de Securitate, să consacre o atenție suficientă integrării perspectivei de gen în cadrul ONU și invită statele membre ale UE să se situeze în fruntea acestui efort încurajând și promovând candidatele; își exprimă dorința ca o femeie să fie aleasă ca viitor Secretar General al ONU; invită UE să sprijine UN Women (ONU Femei) ținând seama de existența discriminării bazate pe identitatea

¹ Rezoluția A/65/276 din 3 mai 2011 a Adunării Generale a ONU referitoare la participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite

de gen și pe exprimarea de gen;

11. subliniază prioritățile actuale ale UE, stabilite pentru cea de a 70-a sesiune a Adunării Generale a ONU, care reiterează cererea de lungă durată a Uniunii ca ONU să-și raționalizeze structurile, bugetul și metodele de lucru, fără a se feri de teme dificile, cum ar fi reforma Consiliului de Securitate;
12. subliniază că Adunarea Generală, care reprezintă guvernele tuturor statelor membre, trebuie să aibă modalități și mijloace pentru a stabili direcția sistemului ONU și a coordona toate activitățile sale;
13. este convins că Consiliul de Securitate trebuie reformat pentru a reflecta mai bine noua realitate mondială și pentru a răspunde mai bine actualelor și viitoarelor sfidări în materie de securitate; încurajează țările care dețin dreptul de veto în Consiliul de Securitate să se abțină de la exercitarea acestui drept în situații care implică genocidul și crimele împotriva umanității;
14. având în vedere contribuția UE la pacea și arhitectura de securitate mondială și obiectivul Tratatului de la Lisabona de consolidare a politicii externe europene, reamintește obiectivul pe termen lung al UE de a dispune de un loc în cadrul unui Consiliu de Securitate lărgit și își reiterează apelul în favoarea unei dezbateri pan-europene privind reformarea acestuia; reiterează invitația sa adresată Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant (VP/ÎR) de a identifica poziții comune ale UE cu privire la chestiuni aflate în sfera de competență a Consiliului de Securitate și a îmbunătăți mecanismele de cooperare existente ce au ca obiectiv să asigure faptul că statele membre ale UE care fac parte din Consiliul de Securitate al ONU apără pozițiile comune ale UE în cadrul acestui forum; reamintește că, în conformitate cu articolul 34 din TUE, membrii UE din CSONU informează celelalte state membre și Înaltul Reprezentant și apără pozițiile și interesele UE; reamintește, de asemenea, că, atunci când UE are o poziție clar definită cu privire la un punct de pe agenda CSONU, statele respective solicită invitarea Înaltului Reprezentant pentru a prezenta poziția Uniunii;
15. reamintește că capitolul VIII din Carta ONU promovează un rol mai important pentru organizațiile regionale și subregionale în cadrul ONU și invită UE și OSCE să vizeze o implicare mai mare pentru organizațiile lor și pentru alte organizații regionale în guvernarea la nivel mondial;
16. consideră că, prin continuarea cooperării cu ONU, UE ar trebui să profite mai mult de parteneriatele cu agențiile, fondurile, programele, comisiile și comitetele specializate ale ONU; solicită întărirea coordonării UE în cadrul consiliilor de administrație ale acestor organisme pentru a asigura că UE se exprimă cu o singură voce;
17. subliniază că, pe lângă aceste reforme necesare ce vor fi adoptate în cadrul ONU, o mai bună realizare a obiectivelor de politică externă ale UE, inclusiv promovarea valorilor fundamentale, presupune o coordonare mai eficientă a diferitelor dimensiuni ale tuturor politicilor sale externe, atât la nivel bilateral cât și multilateral; reiterează apelul său pentru o mai mare vizibilitate a acțiunilor și asistenței acordate de către UE atât în toate forumurile multilaterale cât și pe teren;
18. invită UE să își coordoneze mai eficient activitățile în domeniul ajutorului umanitar, de

exemplu prin intermediul ECHO, cu agențiile respective ale ONU, cu scopul de a crea o eficiență optimă în contextul unor resurse limitate și pentru a evita suprapunerile inutile;

19. invită instituțiile relevante ale UE și ONU să respecte pe deplin și să pună în aplicare Acordul-cadru financiar și administrativ (ACFA); solicită Comisiei să prezinte un raport Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a ACFA și a orientărilor referitoare la acesta, să identifice domeniile care necesită îmbunătățiri și să formuleze propuneri în acest sens;
20. subliniază importanța cooperării UE-PNUD în privința eficacității asistenței; subliniază angajamentul ambelor părți în ceea ce privește Parteneriatul mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării și încurajează toate statele, ca și actorii din sectorul privat, să și-l însușească;
21. consideră că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a contribuit cu mult succes la progresele pe care Europa le-a înregistrat în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și că poate servi drept exemplu pentru alte regiuni;
22. solicită ameliorarea instrumentelor de prevenire și de avertizare timpurie și a capacităților de mediere consolidate ale ONU, precum și mandate mai coerente și mai realizabile pentru operațiunile de construcție și de menținere a păcii care includ o componentă bazată pe drepturile omului și strategii de ieșire clare; încurajează statele membre ale UE să acorde un sprijin mai substanțial consolidării păcii și operațiunilor de menținere a păcii și invită UE să întărească eforturile sale de mediere în soluționarea conflictelor; având în vedere recentele atrocități și încălcări ale drepturilor omului comise de unele grupuri extremiste și actele de violență cu caracter sexual ce continuă a fi comise în conflicte, inclusiv violul ca armă de război; îndeamnă Consiliul de Securitate, în conformitate cu doctrina privind „responsabilitatea de a proteja”, să definească un set ambițios de instrumente și mijloace pentru a asigura prevenirea eficientă a acestor atrocități, respectarea preeminenței legii și a dreptului umanitar internațional și să îndemne statele membre ale ONU să combată traficul cu ființe umane, să ia măsuri drastice împotriva recrutării pentru grupurile teroriste și a finanțării acestora prin prevenirea și reprimarea recrutării, organizării, transportării și echipării luptătorilor teroriști, precum și a finanțării deplasărilor și a activităților acestora;
23. este convins că UE trebuie să demonstreze un sprijin ferm și angajat pentru Tribunalul Penal Internațional, în special prin întărirea și extinderea relației sale cu ONU, în special cu Consiliul de Securitate și prin asigurarea ratificării rapide de către statele membre ale UE a amendamentelor de la Kampala la Statutul de la Roma care definește infracțiunea de agresiune; reamintește că responsabilitatea principală pentru aducerea infractorilor în fața justiției le revine statelor și sprijină exercitarea competenței judiciare de către TPI atunci când autoritățile naționale nu sunt în măsură sau nu doresc cu adevărat să aducă în fața justiției cele mai grave forme de infracționalitate care constituie motive de îngrijorare pentru comunitatea internațională;
24. sprijină întărirea cooperării operaționale UE-ONU în cadrul gestionării crizelor, inclusiv prin colaborarea UE cu ONU în privința comunicării reciproce a analizelor (pentru a ajunge la o analiză comună) și a planificării operațiunilor de pace și securitate (pentru a facilita aspectele operaționale);

25. consideră că ar trebui să se facă mai mult pentru ca statele membre ale ONU să își onoreze promisiunile de a acorda ajutoare umanitare, de exemplu, prin publicarea periodică a unor situații privind conformitatea cu obligațiile;
26. salută angajamentul asumat de UE vizând sporirea responsabilității și a transparenței în comerțul cu arme și sprijină promovarea universalizării și deplina implementare a Tratatului privind comerțul cu arme, precum și punerea în aplicare a concluziilor primei conferințe a statelor; solicită UE să promoveze în continuare Tratatul de neproliferare a armelor nucleare (TNP) ca piatră de temelie a regimului mondial de neproliferare nucleară și, prin urmare, fundamentul esențial al dezarmării nucleare, în conformitate cu articolul VI din TNP; solicită, în plus, UE să ia măsuri active pentru dezarmare la nivel mondial;
27. subliniază faptul că este important ca UE să continue să promoveze în mod activ egalitatea și nediscriminarea; salută prima reuniune organizată vreodată a Consiliului de Securitate al ONU pe tema drepturilor persoanelor LGBTI, care a avut loc la 24 august 2015, în cadrul căreia au fost condamnate atacurile și uciderea persoanelor LGBTI în Orientul Mijlociu de către ISIS; încurajează Consiliul de Securitate al ONU să continue să țină seama de încălcările drepturilor persoanelor LGBTI;
28. reamintește poziția UE de toleranță zero față de pedeapsa cu moartea; subliniază faptul că este important ca UE să continue să promoveze moratoriul privind pedeapsa cu moartea;
29. este convins că dimensiunea economică, socială, ecologică și aferentă politicii de dezvoltare a sistemului ONU trebuie substanțial întărită și că acest lucru trebuie realizat printr-o orientare politică mai pronunțată a activității diferitelor organe ale ONU, prin mai buna colaborare a acestora, precum și printr-o utilizare mai eficientă și mai transparentă a resurselor disponibile; consideră că acest lucru trebuie realizat în primul rând printr-o reformă structurală și funcțională a principalului organism competent pentru acest lucru în conformitate cu Carta ONU și anume Consiliul Economic și Social; invită instituțiile UE și statele membre să ia în considerare posibilitatea întăririi rolului acestora în Consiliul Economic și Social prin transformarea sa într-un Consiliu pentru Dezvoltare Sustenabilă;
30. salută crearea Forumului politic la nivel înalt privind dezvoltarea sustenabilă (HLPF), al cărui rol este de a oferi leadership politic, îndrumări și recomandări cu privire la politica în materie de dezvoltare cu privire la cei trei piloni (social, economic și de mediu) ai dezvoltării sustenabile; este convins că HLPF trebuie să devină principalul organism decizional pentru toate aspectele politicii de dezvoltare sustenabilă, asigurând astfel o evaluare coordonată și eficientă a nevoilor și adoptarea foilor de parcurs, deciziilor și măsurilor obligatorii necesare legate de cadrul de dezvoltare sustenabilă pentru perioada de după 2015; subliniază necesitatea implementării în mod eficient a Obiectivelor de dezvoltare sustenabilă adoptate de reuniunea la nivel înalt a ONU din septembrie 2015;
31. este convins că activitățile tuturor agențiilor relevante pentru această problemă ar trebui coordonate, având în vedere crizele umanitare recurente legate de refugiați și migranți care provoacă multe suferință umană și ținând seama că dezvoltarea sustenabilă a țărilor de origine ar putea în cele din urmă să ofere o soluție la criza umanitară;

32. consideră că provocările reprezentate de criza umanitară legată de refugiați sunt aspecte care trebuie gestionate într-un mod cuprinzător, într-un spirit de solidaritate în cadrul UE și în strânsă cooperare cu ONU și agențiile sale;
33. invită UE și ONU să își intensifice eforturile comune în vederea obținerii unui acord ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic cu ocazia Conferinței ONU privind schimbările climatice ce va avea loc la Paris în 2015 și să asigure că aceasta va fi urmată de punerea rapidă în aplicare a COP 21;
34. opinează că activitatea Grupului Băncii Mondiale, a Fondului Monetar Internațional și a Organizației Mondiale a Comerțului ar putea fi de asemenea coordonate ca părți din sistemul ONU, menținând actualele structuri decizionale ale acestora, pentru a se asigura că adoptarea deciziilor respective ale acestora și desfășurarea acțiunilor se face într-un mod responsabil, eficient, coerent și neredundant; consideră că activitățile G7 și G20 ar trebui, în principiu, integrate în activitatea Consiliului Economic și Social, for mai puternic din punct de vedere politic și procedural, mai eficient și care dispune de mai multe resurse;
35. sprijină obiectivul de instituire a unui regim de protecție a investițiilor la nivel multilateral printr-un nou sistem, în care să fie respectată jurisdicția instanțelor judiciare naționale și invită Comisia să includă acest obiectiv în programul de negocieri pentru elaborarea proiectelor de acorduri privind investițiile; consideră că, dacă se creează o Curte internațională permanentă pentru soluționarea litigiilor legate de investiții, aceasta ar putea fi situată în sistemul ONU și ar trebui să se bazeze pe drepturile și obligațiile celor care intră sub jurisdicția Curții, cu accent pe principiile OCDE pentru întreprinderile multinaționale și pe Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; consideră că sistemul ONU oferă modele utile pentru un astfel de sistem, în special în domeniul financiar;
36. consideră că este necesar să se depună eforturi pentru încheierea Runderi pentru dezvoltare de la Doha a OMC și consideră că ONU își poate utiliza poziția sa unică pentru a asigura succesul acestor convorbiri în ceea ce privește țările în curs de dezvoltare; consideră că, în această privință, ONU ar putea să colaboreze cu OMC, precum și să ofere consiliere și orientare țărilor în curs de dezvoltare pentru a promova o strategie comercială și investițională în care UE să fie implicată ca actor-cheie;
37. este conștient de necesitatea consolidării și a implementării Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; îndeamnă UE să contribuie la un rezultat pozitiv al activității Grupului de lucru interguvernamental pentru întreprinderile transnaționale și drepturile omului;
38. consideră că ONU ar trebui să acorde mai multă importanță tuturor aspectelor legate de condițiile decente de viață ale oamenilor; consideră că acestea includ sustenabilitatea culturală, protejarea și promovarea diversității exprimărilor culturale prin integrarea educației, a turismului, a diplomației culturale, a protecției patrimoniului, a sectorului creativ și a cercetării științifice în abordările decizionale;
39. recomandă să se asigure cooperarea în domeniul educației între UE și ONU, în cadrul unor programe de urgență în cazul unor crize umanitare, conflicte armate și dezastre naturale, prin sprijinirea în continuare a unor programe, cum ar fi programul „Educație

în situații de urgență și în perioadele de tranziție post-criză” al UNICEF, programul „Educație de calitate în taberele de refugiați” al UNHCR și activitatea în domeniul educației desfășurată de UNRWA;

40. salută, în acest sens, organizarea în grupuri a activității Comisiei alocate în 2014, conferind VP/ÎR responsabilitatea sporită de a coordona politica externă a UE în strânsă colaborare cu celelalte instituții ale UE; subliniază că politicile care au o dimensiune globală trebuie să se afle în centrul activităților acestui grup de lucru specific;
41. solicită VP/ÎR să includă în raportul său anual privind PESC o amplă secțiune privind promovarea obiectivelor politicii externe globale a UE;
42. consideră că Parlamentul European trebuie să fie în măsură să trateze aceste sfidări globale în același mod detaliat și cuprinzător și să-și organizeze activitățile în consecință; încurajează toate comisiile Parlamentului, ale cărei competențe includ politici care au atât o dimensiune externă, cât și o dimensiune globală, să transmită avizele acestora cu privire la secțiunea pertinentă din raportul ÎR/VP Comisiei pentru afaceri externe, care este responsabilă de acest raport;
43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Serviciului European de Acțiune Externă, Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, precum și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

24.9.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la rolul UE în cadrul ONU – cum pot fi atinse mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))

Raportoare pentru aviz: Anna Záborská

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. reiterează faptul că UE și statele sale membre ar trebui să joace un rol de frunte în cadrul agendei de dezvoltare post-2015 și să colaboreze cu ONU și cu părțile interesate pentru a garanta asumarea unor angajamente ambițioase în ceea ce privește realizarea viitoarelor Obiective de dezvoltare durabilă (ODD); subliniază că, în contextul acestor eforturi, UE are obligația de a respecta valorile împărtășite de toate statele sale membre;
2. consideră că UE și PNUD trebuie să-și intensifice eforturile comune de a promova valorile împărtășite și a sprijini guvernele, societatea civilă și populațiile din țări mai sărace în domenii importante de politică, cum ar fi dezvoltarea capacităților, dezvoltarea instituțională, lupta împotriva corupției, egalitatea dintre bărbați și femei, asistența electorală, prevenirea crizelor și redresarea, reducerea riscului de dezastre și schimbările climatice;
3. invită Comisia Europeană și agențiile, fondurile și programele specializate ale ONU să instituie un dialog la nivel înalt privind punerea în aplicare a ODD, cu scopul de a coordona politicile, programele și operațiunile UE și ONU; subliniază importanța datelor defalcate și accesibile pentru monitorizarea progreselor și în evaluarea rezultatelor parteneriatului UE-ONU;
4. solicită UE și PNUD să-și intensifice eforturile pentru a asigura monitorizarea strictă a activităților societăților multinaționale din țările mai sărace, în special în privința aspectelor de importanță sistemică pentru dezvoltare, cum ar fi apărarea drepturilor omului și ale lucrătorilor și protecția mediului;

5. subliniază importanța cooperării UE-PNUD în privința eficacității asistenței; subliniază angajamentul ambelor părți în ceea ce privește Parteneriatul mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării și încurajează toate statele, ca și actorii din sectorul privat, să și-l însușească;
6. subliniază cât este de important pentru dezvoltarea țărilor mai sărace ca ONU să adopte norme obligatorii cu privire la activitățile societăților multinaționale și la acțiunile de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale;
7. subliniază importanța relațiilor UE-ONU în domeniul menținerii păcii, dezamorsării și medierii și salută consolidarea din ultimii câțiva ani a legăturilor dintre SEAE și Departamentul pentru afaceri politice al ONU (DPA); solicită mai mult sprijin din partea UE, inclusiv pentru Unitatea de sprijin pentru mediere; regretă tendința actuală a statelor membre de a-și reduce contribuțiile în personal la misiunile ONU;
8. lansează un apel pentru continuarea cooperării UE-ONU în domeniile sănătății, HIV/SIDA, educației, produselor alimentare și alimentației, apei, salubrității și igienei, protecției copilului, egalității de gen, incluziunii sociale, politicilor climatice, ajutorului umanitar, migrației, drepturilor omului, combaterii discriminării sub toate formele, buneii guvernante și edificării democrației, în special pentru combaterea corupției, evaziunii fiscale și a fluxurilor financiare ilicite, precum și pentru sprijinirea măsurilor de prevenire a conflictelor;
9. salută parteneriatul încheiat în 2012 între UE și UN Women în ceea ce privește consolidarea egalității de gen și a drepturilor femeilor din întreaga lume; solicită o evaluare a acestui parteneriat în vederea unei eventuale strângeri a legăturilor;
10. solicită o cooperare mai strânsă între UE și ONU pentru a facilita participarea societății civile la procesul politic, acordând o atenție deosebită femeilor, care sunt, în continuare, marginalizate în mare parte în sfera politică;
11. subliniază că parteneriatul UE-ONU este important pentru îmbunătățirea vieții generațiilor viitoare și accentuează vulnerabilitatea deosebită a copiilor, precum și rolul lor esențial în realizarea dezvoltării durabile și echitabile pentru toți; recunoaște cooperarea de lungă durată dintre UE și UNICEF ca fiind crucială pentru apărarea copiilor în situații de urgență și realizarea tuturor ODD referitoare la copii;
12. reamintește faptul că UE trebuie să fie un lider al luptei împotriva schimbărilor climatice și să coopereze în continuare cu ONU în acest domeniu, ținând seama de situația specială a țărilor în curs de dezvoltare, în special înainte de adoptarea ODD-urilor și de acordul COP 21 de la Paris;
13. evidențiază importanța parteneriatului UE-ONU în ceea ce privește abordarea cauzelor aflate la originea crizelor refugiaților și a consecințelor acestora, precum și a urgențelor umanitare; reiterează importanța fundamentală a acțiunii coordonate a tuturor actorilor internaționali asigurând, în același timp, asistență tehnică și mobilizarea unor resurse adecvate pentru a proteja segmentul de populație cel mai vulnerabil, inclusiv copiii, și pentru a asigura sprijinirea dreptului migranților la protecție internațională; solicită, în consecință, continuarea cooperării și a dialogului în ceea ce privește pregătirea reuniunii la nivel înalt privind ajutorul umanitar 2016.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	22.9.2015
Rezultatul votului final	+: 22 -: 2 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Eleni Theocharous
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Liliana Rodrigues, Estefanía Torres Martínez

22.9.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la rolul UE în cadrul ONU - cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))

Raportoare pentru aviz: Ska Keller

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază faptul că un comerț liber și echitabil este în sine instrumentul cel mai util pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să se susțină prin forțe proprii; subliniază impactul major pe care comerțul și investițiile îl pot avea asupra dezvoltării sustenabile a țărilor sărace cel mai puțin dezvoltate, precum și pentru combaterea sărăciei și a încălcărilor drepturilor omului, în cazul în care sunt adaptate în consecință, sunt realizate urmărind obiective pe termen lung, sunt orientate în mod clar, structurate prin norme de performanță clare și legate de măsuri compensatorii pentru perioadele de tranziție, de exemplu prin intermediul unor programe specifice pentru preferințe comerciale, sancțiuni comerciale, reglementări ale comerțului cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a executa pedeapsa capitală, acte de tortură sau tratamente și pedepse inumane sau degradante, precum și prin sisteme de certificare care să reglementeze comerțul cu minereuri în zonele de conflict; solicită, prin urmare, UE să dezvolte măsuri de politică comercială ambițioase, eficiente și active, pentru a promova Obiectivele Dezvoltării Sustenabile (ODS) ale ONU și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM); consideră, în ceea ce privește încheierea Runderi de la Doha pentru dezvoltare, că ONU își poate utiliza poziția sa unică în agenda multilaterală pentru a asigura succesul acestor discuții în privința țărilor în curs de dezvoltare; consideră că, în această privință, ONU ar trebui să colaboreze cu Organizația Mondială a Comerțului (OMC), precum și să ofere consiliere și orientare țărilor în curs de dezvoltare, pentru a promova o strategie de liberalizare a comerțului și a investițiilor, în care UE să fie implicată ca actor major;
2. subliniază necesitatea elaborării de către ONU a unei agende ambițioase de dezvoltare sustenabilă și consideră că, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) litera (d) din TUE, politica comercială a UE trebuie coordonată și implementată în mod coerent, pentru a revitaliza și a promova parteneriatul mondial pentru o dezvoltare sustenabilă din punct de

vedere economic, social și al mediului; solicită intensificarea eforturilor internaționale pentru realizarea unor evaluări de impact globale referitoare la efectele comerțului mondial asupra calității vieții și a egalității de șanse a populației lumii, precum și asupra mediului; solicită promovarea unor spații de dialog între entitățile publice și cele private, inclusiv întreprinderi, sindicate și societatea civilă, pentru a promova schimbul de bune practici și sinergii care să conducă la o dezvoltare sustenabilă;

3. consideră că politica comercială poate juca un rol esențial în reducerea CO₂ și solicită insistent, prin urmare, UE să se asigure că deciziile sale de politică sa comercială concordă cu angajamentele luate de liderii G7 la reuniunea de la Schloss Elmau (Germania) din primul sfârșit de săptămână al lunii iunie 2015, de „de-carboniza economia mondială în cursul acestui secol” și de a limita creșterea temperaturii globale la un maximum de 2°C, în conformitate cu obiectivele viitorului acord ce urmează a fi finalizat de COP 21, la Paris; îndeamnă UE și statele membre să ratifice modificarea de la Doha referitoare la perioada de până în 2020;
4. invită insistent UE, în calitatea sa de cel mai mare bloc comercial din lume, să-și asume un rol central în discuțiile internaționale cu privire la chestiuni pur globale și să aibă, printre altele, o participare proeminentă la Conferința privind Schimbările climatice a ONU din 2015, precum și să contribuie la asumarea unui angajament puternic în problema migranților și a refugiaților în cadrul ONU, luând totodată măsuri active de politică comercială, ambițioase și eficiente, pentru promovarea unei creșterii economice sustenabile, reducerea sărăciei și protecția mediului și a resurselor naturale, în concordanță cu convențiile ONU din aceste domenii;
5. solicită UE și statelor sale membre să garanteze implementarea dreptului la hrană, inclusiv în acordurile comerciale, așa cum s-a subliniat în rezoluția ONU din 2011 referitoare la dreptul la hrană (A/66/158); recunoaște rolul esențial al UE în afruntarea provocărilor globale legate de securitatea alimentară;
6. continuă să sprijine concluziile din raportul UNCTAD din 2011 privind investițiile străine directe (ISD) în țările cel mai puțin dezvoltate, care recomandă un plan de acțiune care să încurajeze creșterea investițiilor printr-o liberalizare atentă a sectoarelor de infrastructură, promovarea parteneriatelor public-privat (PPP) cu investitori străini, încurajarea împrumuturilor pentru IMM-uri, stabilirea mai frecventă a unor standarde de bună calitate pentru tratarea și protecția investițiilor, precum și eforturi suplimentare pentru soluționarea problemelor legate de guvernarea defectuoasă și de respectarea cadrului juridic;
7. împărtășește opinia exprimată în Raportul UNCTAD privind investițiile mondiale în 2015, conform căreia trebuie reformat mediul politicilor de reglementare a investițiilor și trebuie să se pună capăt practicilor de fraudă fiscală, evaziune fiscală și planificare fiscală agresivă - definite în raportul OCDE pe 2011, intitulat „Corporate Loss Utilisation through Aggressive Tax Planning” - ale întreprinderilor multinaționale, pentru a sprijini mobilizarea resurselor interne pentru ODD, precum și opinia că maximizarea potențialului investițiilor, reducerea barierelor comerciale și liberalizarea economiilor noastre pot contribui la o dezvoltare economică sustenabilă, în special în țările cel mai puțin dezvoltate, atunci când sunt realizate având în vedere obiective pe termen lung, într-un mod precis orientat, încadrate în norme clare de performanță și legate de măsuri de

echilibrare în perioadele tranzitorii; consideră că instituirea efectivă a unei taxe pe tranzacțiile financiare (TTF) la nivel mondial, pentru care UE are un rol de deschizător de drumuri, ar reprezenta pentru multe țări un mijloc suplimentar de a îndeplini aceste obiective; invită UE să conducă lupta globală împotriva paradisurilor fiscale, care împiedică eradicarea comerțului ilicit, cu efecte devastatoare asupra dezvoltării și a drepturilor omului; invită UE, în această privință, să combată evaziunea fiscală, precum și erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS) de către întreprinderile multinaționale, prin dispoziții adecvate în acordurile sale comerciale cu țările terțe, în normele BEI, în Facilitatea de investiții pentru America Latină (LAIF) și în alte programe de promovare a investițiilor etc.;

8. reamintește necesitatea unor eforturi comune mai intense pentru eradicarea exploatării muncii, în special a muncii femeilor și copiilor, pentru stoparea practicilor de dumping social, care subminează dezvoltarea umană și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă de-a lungul lanțului valoric global, prin implicarea deopotrivă a cumpărătorilor și a producătorilor, după exemplul implementat recent în Bangladesh și Myanmar; reamintește necesitatea menținerii de către Comisie a unui nivel maxim de cooperare cu OIM, nu în ultimul rând în contextul Summitului ONU privind dezvoltarea sustenabilă din septembrie 2015; invită Uniunea Europeană să promoveze pe scena mondială integrarea în politica comercială a obiectivelor Agendei pentru Munca decentă, elaborate de OIM, susținută de statele membre ale OIM în Declarația privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă, aprobată în unanimitate în 2008; invită, de asemenea, UE să utilizeze la maximum expertiza oferită de toate organismele OIM, în special Comitetul de experți și Comitetul pentru aplicarea standardelor; îndeamnă UE să includă un capitol ambițios și eficace privind dezvoltarea sustenabilă în toate acordurile de politică comercială. reamintește, de asemenea, în acest context, rolul esențial pe care îl pot juca acordurile încheiate de UE, precum și alte instrumente, precum sistemul generalizat de preferințe, în promovarea implementării standardelor OIM și, prin aceasta, în încurajarea la nivel global a practicării unor condițiilor decente de muncă ;
9. sprijină obiectivul de instituire a unui regim de protecție a investițiilor la nivel multilateral printr-un nou sistem, în care să fie respectată jurisdicția instanțelor judiciare naționale și invită Comisia să includă acest obiectiv în programul de negocieri pentru elaborarea proiectelor de acorduri privind investițiile; consideră că, dacă se creează o Curte internațională permanentă pentru soluționarea litigiilor legate de investiții, aceasta ar putea fi situată în sistemul ONU și ar trebui să se bazeze pe drepturile și obligațiile celor care intră sub jurisdicția Curții, cu accent pe principiile OCDE pentru întreprinderile multinaționale și pe principiile ONU privind afacerile și drepturile omului; consideră că sistemul ONU oferă modele utile pentru un astfel de sistem, în special în domeniul financiar;
10. reamintește că Mandatul de la Doha, aprobat de toate statele participante la cea de a 13-a sesiune a Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare (XIII UNCTAD, Doha, 21-26 aprilie 2012), insistă asupra legăturilor dintre egalitatea de gen și o dezvoltare incluzivă, solicită UNCTAD să „își consolideze activitatea privind legăturile dintre egalitatea de gen, capacitarea femeilor, comerț și dezvoltare” și include problemele legate de egalitatea de gen și capacitarea femeilor pe lista obiectivelor esențiale pentru toate țările; solicită UE să își intensifice propriile eforturi și să joace un rol central în integrarea perspectivei de gen în politicile comerciale; solicită integrarea sistematică a

constatărilor și recomandărilor ONU Femei în privința egalității de gen și a politicii comerciale, care menționează că există dovezi concludente privind faptul că dezvoltarea economică și egalitatea socială se completează reciproc, semnalând, în plus, o corelație semnificativă între egalitatea de gen, competitivitate și PIB-ul pe cap de locuitor; solicită, prin urmare, să se continue utilizarea disparității de gen ca un indicator de sustenabilitate la revizuirea Manualului UE privind evaluările de impact asupra dezvoltării sustenabile;

11. invită UE să impulsioneze și să sprijine aderarea la principiile responsabilității sociale a întreprinderilor din Pactul mondial al ONU; solicită UE să promoveze, în cadrul forumurilor ONU, adoptarea unor politici comerciale care stimulează în mod eficient respectarea acestor principii, de exemplu prin stabilirea unor condiții pentru achizițiile publice;
12. este conștient de necesitatea consolidării și a implementării Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; solicită UE să contribuie la un rezultat pozitiv al activității Grupului de lucru interguvernamental pentru problematica societăților transnaționale și a altor întreprinderi din perspectiva respectării drepturilor omului, care urmărește crearea unui instrument juridic obligatoriu pentru afaceri și drepturile omului, recunoscând responsabilitatea comună a companiilor și a guvernelor în susținerea acestor principii;
13. invită UE să își consolideze rolul și participarea în grupurile de experți în reglementare din cadrul organismelor ONU, precum Grupul WP.29, care funcționează sub egida Comisiei Economice pentru Europa a ONU (UNECE), precum și să încurajeze alți membri ai ONU să facă același lucru; subliniază necesitatea colaborării pentru elaborarea unor standarde tehnice mondiale, care să încurajeze comerțul liber și creșterea economică și care să fie compatibile cu piața unică europeană;
14. recunoaște faptul că acordurile comerciale și accesul la serviciile de sănătate sunt strâns legate, în special în țările în curs de dezvoltare; observă că Organizația Mondială a Sănătății (OMS) lucrează la elaborarea unor instrumente pentru evaluarea obiectivă a acestei relații; solicită insistent UE să sprijine inițiativa OMS și să ia în considerare concluziile lucrărilor acesteia.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	22.9.2015
Rezultatul votului final	+: 29 -: 8 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Gabrielius Landsbergis, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Membri supleanți prezenți la votul final	Klaus Buchner, Dita Charanzová, Edouard Ferrand, Agnes Jongerius, Sander Loones, Gabriel Mato, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Marco Affronte, Andrejs Mamikins

24.9.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU CONTROL BUGETAR

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la rolul UE în cadrul ONU - cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))

Raportor pentru aviz: Ryszard Czarnecki

SUGESTII

Comisia pentru control bugetar recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

– având în vedere Acordul-cadru financiar și administrativ (ACFA) încheiat între Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite (2003) și addendumul nr. 1 la acesta (2014);

A. întrucât 2015 reprezintă un an emblematic pentru redefinirea modului în care actorii și instituțiile de la nivel mondial pot coopera, prin crearea unor noi metode de încurajare a acestei dinamici și a unui nou modus operandi, în special cu scopul de a asigura punerea în practică mai eficientă a angajamentelor asumate în contextul politicilor externe ale UE;

B. întrucât UE a obținut rezultate solide în ceea ce privește cooperarea internațională în vederea soluționării problemelor globale și acordarea de asistență pentru dezvoltare și de ajutor umanitar în numeroase părți ale lumii;

C. întrucât bugetul pentru apărare al UE este substanțial, iar contribuțiile sale financiare la misiunile de pace ale ONU sunt considerabile;

D. întrucât intervențiile externe ale UE sunt canalizate prin intermediul organizațiilor internaționale, care fie participă la execuția fondurilor UE, fie cofinanțează proiecte alături de UE, unul dintre obiectivele urmărite fiind acela de a răspunde provocărilor în materie de supraveghere și guvernanță,

1. subliniază faptul că este necesar să se îmbunătățească eficiența, responsabilitatea, eficacitatea și transparența ONU, în special în ceea ce privește utilizarea resurselor UE și nivelul de performanță atins în privința punerii în aplicare a unor orientări strategice și a obiectivelor de dezvoltare convenite la nivel internațional;

2. invită instituțiile relevante ale UE și ONU să respecte pe deplin și să pună în aplicare Acordul-cadru financiar și administrativ (ACFA); solicită Comisiei să prezinte un raport Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a ACFA și a orientărilor referitoare la acesta, să identifice domeniile care necesită îmbunătățiri și să formuleze propuneri în acest sens;
3. consideră că apropierea sistemelor respective de guvernanță ar trebui să fie axată pe definirea de bune practici și pe schimbul continuu al acestora, cu scopul de a institui principii fundamentale de asigurare similare și durabile, în conformitate cu regulamentele financiare ale Uniunii; solicită, în acest sens, deschidere de ambele părți, astfel încât auditorii europeni să obțină acces la informații detaliate privind conturile ONU;
4. reamintește că UE și statele membre sunt, în mod colectiv, cel mai mare donator de fonduri la bugetul ONU; insistă, prin urmare, în spiritul inițiativei „Să ajutăm împreună” (un lider, un buget, un program, un birou), asupra necesității de a asigura o mai mare vizibilitate a finanțării UE canalizate prin ONU, precum și o utilizare eficientă a fondurilor respective; solicită ONU și Comisiei să informeze pe deplin Parlamentul cu privire la execuția de către ONU a contribuțiilor UE;
5. încurajează ONU și instituțiile relevante ale ONU să își aprofundeze în continuare cooperarea cu UE, pentru a realiza, astfel, în permanență progrese în direcția apropierii celor două mecanisme de guvernanță, prin metode precum, inter alia, dezvoltarea continuă a unor sisteme exhaustive și robuste de monitorizare, raportare și control; reamintește că cooperarea structurată dintre UE și ONU reprezintă singurul mijloc eficient de a preveni utilizarea ineficace a fondurilor și suprapunerea activităților;
6. consideră că, în contextul parteneriatului lor interinstituțional, UE și ONU ar trebui să își îmbunătățească metodele de gestiune a riscurilor, cadrul global de supraveghere financiară și de gestiune, precum și că funcțiile de audit ar trebui să permită compararea datelor, metodologiilor și rezultatelor;
7. consideră că abordările inovatoare în materie de finanțare pun la dispoziție o modalitate importantă de a crește la maximum disponibilitatea și impactul finanțării pentru dezvoltare, prin identificarea de noi surse de finanțare, de noi mecanisme și de instrumente de inginerie financiară; consideră, mai ales, că abordările inovatoare în materie de finanțare pot recurge la finanțare publică pentru a contribui la generarea de noi fluxuri de finanțare, la catalizarea investițiilor private și a finanțării pieței, precum și la creșterea la maximum a impactului fondurilor publice și private existente;
8. apreciază faptul că ajutorul UE canalizat prin intermediul ONU permite UE să ajungă în regiuni ale lumii în care s-ar putea să nu fie în măsură să ajungă pe cont propriu; este conștient de riscul ridicat inerent distribuirii de ajutoare în regiunile afectate de conflicte; regretă totuși că organizațiile partenere însărcinate cu execuția bugetului Uniunii în cadrul gestiunii indirecte amână adesea raportările către Comisie, acestea sunt incomplete sau insuficient orientate spre rezultate, împiedicând astfel Comisia să își exercite în mod corespunzător funcția de supraveghere;
9. salută, în acest context, recentul acord la care au ajuns colegiitorii cu privire la modificarea Regulamentului financiar, care obligă ONU și alte organizații partenere să notifice Comisia cu privire la orice caz depistat de neregulă sau fraudă care afectează bugetul Uniunii; cu toate acestea, consideră că ar trebui îmbunătățite posibilitățile pe care le are

Comisia de a evalua în mod direct corectitudinea, eficiența și sustenabilitatea finanțării Uniunii canalizate prin intermediul ONU;

10. insistă asupra necesității de a asigura un nivel maxim de transparență și responsabilitate instituțională la toate nivelurile, prin garantarea accesului la informații bugetare exhaustive și fiabile și la date financiare referitoare la proiectele care utilizează finanțare acordată de UE, pentru a permite Parlamentului să își exercite funcția de control; solicită să se consolideze politica aplicată de ONU în ceea ce privește difuzarea informațiilor referitoare la obiectivele urmărite, beneficiari și fonduri și, în special, să se asigure publicarea rapoartelor de audit și de evaluare ale ONU, cu scopul de a garanta o mai bună administrare a fondurilor UE;

11. consideră că este vital să se asigure vizibilitatea Uniunii, în special în contextul inițiativelor care au la bază cofinanțarea și în care sunt implicați donatori multipli, în cazul în care se utilizează finanțare din partea UE; consideră că este necesar să se pună la dispoziție cât mai rapid și cu regularitate informații cu privire la punerea în comun a fondurilor (inclusiv în cazul fondurilor fiduciare), întrucât fungibilitatea și trasabilitatea fondurilor UE reprezintă aspecte prioritare;

12. insistă asupra faptului că viitoarea cooperare și viitorul cadru ar trebui să încurajeze și să stimuleze explorarea și punerea în aplicare în continuare a surselor, mecanismelor și instrumentelor inovatoare de către toate părțile interesate relevante, în strânsă cooperare cu băncile multilaterale și cu alți donatori, și să se asigure că aceste noi surse de finanțare respectă pe deplin principiile transparenței, răspunderii și eficacității;

13. reamintește că ONU trebuie să adopte măsuri adecvate pentru a aduce în atenția publicului acțiunile care au beneficiat de finanțare din partea UE, astfel încât UE să poată beneficia de un nivel de vizibilitate și de recunoaștere comparabil cu cel al altor donatori internaționali, asigurând, totodată, diseminarea în cadrul tuturor sferelor de intervenție ale ONU a valorilor comune ale UE și ONU, precum promovarea drepturilor omului și a statului de drept, îmbunătățirea standardelor de mediu și sociale și sprijinul de ansamblu pentru dezvoltarea durabilă și creșterea economică bazată pe incluziune;

14. subliniază că toate activitățile cofinanțate trebuie să respecte în mod strict și să fie coerente cu strategia generală și cu domeniile prioritare de politică ale UE, în funcție de preferințele politice, precum și de criteriile legate de eficiența economică și financiară, care ar trebui să se reflecte în nivelul de performanță a gestiunii;

15. subliniază că UE susține ideea că ONU trebuie să fie „adecvată scopului”, cu un plus de eficacitate și eficiență; consideră că provocările emergente și de amploare crescândă determină ONU să își asume funcții noi, fapt care va necesita, la rândul său, o regândire a guvernantei și a modalităților de finanțare; consideră că asigurarea bunei gestionări a resurselor financiare și a personalului ONU ar trebui să fie în continuare una dintre prioritățile UE, inclusiv în cadrul negocierilor privind următorul buget obișnuit al ONU și bugetele ONU pentru menținerea păcii;

16. solicită atât UE, cât și ONU să se angajeze în cea mai bună coordonare operațională posibilă în ceea ce privește complementaritatea, pentru a identifica în mod sistematic cele mai bune oportunități și a asigura obținerea unui efect de pârgărie optim și a sinergiilor necesare în vederea sprijinirii și implementării obiectivelor de politică ale UE, în special între politicile UE în domeniul dezvoltării și alte domenii de acțiune externă, cum ar fi drepturile omului,

migrația și refugiații, securitatea, stabilitatea și prevenirea conflictelor;

17. încurajează UE și ONU să consolideze, în cea mai timpurie etapă cu putință, experiența pe care o dețin, precum și abordările strategice și de programare în diversele domenii de intervenție și, în special, cooperarea în materie de instrumente de gestionare a riscurilor (financiare, operaționale sau de țară), pentru a putea direcționa ajutoarele acolo unde sunt cel mai necesare; solicită să se aplice în mod adecvat un sistem strict de condiționalități, în special în legătură cu existența sau dezvoltarea unor indicatori privind buna guvernare în țările partenere;

18. reamintește faptul că principiul valorii adăugate se aplică și în cazul finanțării de către UE a activităților ONU și invită Comisia să informeze în mod sistematic și amănunțit cu privire la valoarea adăugată pe care o aduce o astfel de finanțare în raport cu finanțarea directă de către statele membre și cu întreprinderea acestor activități de către înseși UE și/sau statele membre;

19. consideră că ar trebui îmbunătățită abordarea bazată pe rezultate, având în vedere faptul că se pune tot mai mult accent pe performanța ajutorului acordat de Uniune, prin metode precum introducerea unui cadru de asigurare a răspunderii pentru rezultatele obținute și de evaluare a acestora, care face posibilă evaluarea viabilității proiectelor din perspectiva sustenabilității lor economice și sociale și evaluarea proiectelor din punctul de vedere al eficacității și eficienței;

20. își exprimă sprijinul pentru un dialog permanent referitor la calitatea și sustenabilitatea rezultatelor obținute în contextul parteneriatului ONU-UE, care să facă referire și la problema generală a coerenței și consecvenței intervențiilor; consideră că ar trebui să se adopte măsuri pentru a dezvolta în continuare indicatorii referitori la rezultate și a consolida convergența lor, cu scopul de a crește eficacitatea proiectelor și a asigura o valoare adăugată reală și un impact mai puternic al acestora în materie de dezvoltare;

21. subliniază, ca principiu fundamental, importanța aplicării de către UE a unei politici de toleranță zero față de fraudă și corupție, precum și a consolidării normelor de integritate și de etică; încurajează aprofundarea relațiilor dintre instituțiile și organele ONU și Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) prin măsuri precum adoptarea orientărilor OLAF referitoare la strategii și la schimbul de informații.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	22.9.2015
Rezultatul votului final	+: 26 -: 2 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Nedzhmi Ali, Louis Aliot, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Dennis de Jong, Tamás Deutsch, Martina Dlabajová, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Verónica Lope Fontagné, Monica Macovei, Dan Nica, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Bart Staes, Marco Valli, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen
Membri supleanți prezenți la votul final	Richard Ashworth, Cătălin Sorin Ivan, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Raymond Finch

23.9.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la rolul UE în cadrul ONU – cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))

Raportor pentru aviz: Fernando Maura Barandiarán

SUGESTII

Comisia pentru cultură și educație recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

Dimensiunea culturală a politicii externe a UE

1. subliniază că cultura, împreună cu dialogul intercultural și interreligios reprezintă un instrument puternic pentru relațiile externe europene, care stimulează dialogul politic cu țările terțe, coeziunea, pacea și securitatea, promovând în același timp contactele directe între persoane, dialogul participativ cu actorii din diferite domenii culturale și capacitarea cetățenilor și societății civile; totodată, subliniază că cultura este, în primul rând, o valoare autotelică și ar trebui susținută ca atare;
2. insistă asupra faptului că politicile culturale se bazează pe valorile fundamentale ale UE, pe înțelegerea reciprocă și cooperare și pe ideea de cetățenie culturală globală și, prin urmare, că acestea ar trebui înglobate într-o manieră coerentă și strategică în acțiunea externă a UE – inclusiv în politica sa de vecinătate – ca instrumente de promovare a valorilor europene și a drepturilor fundamentale, cu respectarea deplină a altor culturi și valori;
3. încurajează Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Comisia – în special Direcția Generală (DG) Educație și Cultură și DG Cooperare Internațională și Dezvoltare – să acorde culturii un rol mai important în cadrul relațiilor UE cu țările terțe;
4. solicită o abordare mai integrată și o cooperare mai fructuoasă între Comisie, SEAE, Parlament și ONU în domenii precum promovarea culturii, conservarea patrimoniului cultural aflat în pericol, combaterea comerțului ilicit cu bunuri culturale (inclusiv în interiorul UE), prevenirea conflictelor, procesele de reconciliere, consolidarea păcii, aplanarea post-conflict, instrumentele de acordare rapidă a ajutorului în situații de criză, dezvoltarea industriilor creative, mobilitatea specialiștilor în domeniul cultural, a bunurilor și serviciilor culturale,

educația și dezvoltarea, programele de schimburi pentru studenți, consolidarea capacităților, educația și formarea pentru situații de urgență și accesul la cultură și la educație;

5. subliniază necesitatea existenței schimburilor și forumurilor culturale pentru înțelegerea reciprocă și cooperarea la nivel bilateral și multilateral, precum și necesitatea consolidării unui nucleu comun de valori universale; în acest sens, atrage atenția asupra proiectelor organizate de SEAE și de DG Educație și Cultură a Comisiei privind diplomația culturală și solicită o comunicare comună care să promoveze învățarea și înțelegerea reciprocă – luând în considerare proiectele sprijinite de statele membre – precum și crearea de rețele formate din organizații culturale și ONG-uri;

6. atrage atenția că educația și formarea joacă un rol în situațiile de urgență cauzate de conflicte și reprezintă astfel un aspect care trebuie inclus în cadrul mai larg al activităților de primire, acordare de sprijin și capacitate;

7. evidențiază importanța diplomației culturale și faptul că o politică comună a UE în domeniul culturii pe plan extern ar spori semnificativ vizibilitatea UE în cadrul organizațiilor internaționale, cum ar fi ONU; prin urmare, solicită Comisiei să consacre un capitol separat diplomației culturale în cadrul politicii externe și de securitate globale a UE, aflată în curs de elaborare pentru reuniunea la nivel înalt a Consiliului European din iunie 2016;

8. remarcă faptul că educația joacă un rol important în dezvoltarea umană, socială și economică și este un instrument esențial pentru realizarea obiectivelor centrale ale politicii externe a UE, cum ar fi consolidarea păcii și stabilitatea în lume, dezvoltarea pe termen lung, dialogul intercultural și combaterea sărăciei, atât în interiorul granițelor sale, cât și la nivel global; subliniază importanța unei cooperări eficiente între UE și ONU care să susțină mișcarea „Educație pentru toți”, îmbunătățind accesul la educație și calitatea acesteia, precum și consolidând sistemele educaționale din întreaga lume;

9. recunoaște poziția centrală a culturii în cadrul dezvoltării umane, aceasta jucând un rol important în construirea societății, în promovarea democrației și a incluziunii sociale, precum și în promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; invită UE ca, în conformitate cu competențele și responsabilitățile sale, să includă diversitatea culturală și promovarea drepturilor omului în categoria componentelor centrale ale relațiilor internaționale și, în special, în cadrul politicii comune a UE în domeniul cooperării pentru dezvoltare și să ia măsuri astfel încât orice persoană care susține că i-au fost încălcate drepturile culturale să aibă acces efectiv la măsuri reparatorii;

10. subliniază faptul că interculturalitatea și înțelegerea reciprocă sunt esențiale pentru reușita politicilor de dezvoltare și, prin urmare, încurajează UE și statele membre să promoveze politici în domeniul educației pentru dezvoltare și al acțiunilor de sensibilizare care să includă această dimensiune;

11. încurajează UE și statele membre să promoveze interese comune cu țările terțe, prin intermediul unui parteneriat egal axat pe schimburile reciproce și pe cooperarea interculturală; recomandă să se acorde culturii un rol dinamic pe scena internațională, ca putere necoercitivă (soft power) care poate aduce avantaje UE și statelor membre în relațiile acestora cu restul lumii;

12. evidențiază potențialul pe care îl are o cooperare mai strânsă între statele membre în ceea

ce privește creșterea impactului diplomației culturale a UE, în special printr-o mai bună coordonare între atașajii culturali din delegațiile UE și reprezentanțele statelor membre sau prin punerea în comun a resurselor, în țări terțe, de către organismele culturale ale statelor membre;

13. în acest sens, salută acțiunea pregătitoare privind cultura în relațiile externe ale UE, ca un instrument important în consolidarea rolului culturii ca factor strategic în dezvoltarea umană, socială și economică, care contribuie la obiectivele politicii externe;

14. solicită vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant să numească un profesionist în domeniul cultural în fiecare reprezentanță a UE din țările terțe partenere (ca în cazul Delegației UE-China) și să instruiască personalul SEAE cu privire la dimensiunea culturală a politicii externe;

15. încurajează o mai bună cooperare între instituțiile culturale și societatea civilă, parteneriatele între orașe, precum și crearea, în țările terțe, a unor „centre creative” europene;

16. cere o strategie mai coerentă de protejare și promovare a patrimoniului mondial și o cooperare internațională mai bună în zonele de conflict, în strânsă cooperare cu Comitetul Internațional al Scutului Albastru (ICBS);

17. recomandă Comisiei să coopereze în mod activ cu rețeaua de clustere culturale ale institutelor culturale naționale din Uniunea Europeană (EUNIC), în colaborare cu instituțiile locale, cu profesioniștii din domeniul cultural, societatea civilă și cu institutele culturale ale statelor membre;

18. afirmă că proiectele culturale și inițiativele în domeniul diplomației culturale trebuie monitorizate și evaluate pentru a garanta o bună utilizare a fondurilor și pentru a verifica calitatea și impactul acțiunilor;

19. subliniază că este necesar să se colecteze date statistice referitoare la cultură și la industriile culturale, menite să contribuie la dezbaterile privind politica în domeniul culturii, precum și să evidențieze mai bine potențialul economic al industriilor culturale și creative și impactul acestora asupra prosperității sociale;

20. evidențiază rolul culturii în promovarea democratizării, a consolidării păcii și a respectării drepturilor omului; subliniază angajamentul UE de a sprijini libertatea artistică și libertatea expresiei culturale în fața cenzurii și hărțuirii artiștilor, cercetătorilor, jurnaliștilor și organizațiilor societății civile; încurajează stabilirea de priorități legate de dimensiunea culturală a Instrumentului de finanțare pentru promovarea democrației și drepturilor omului la scară mondială (IEDDO);

21. atrage atenția asupra importanței „Declarației privind promovarea cetățeniei și a valorilor comune ale libertății, toleranței și nediscriminării prin educație”, adoptată la Paris în martie 2015, care pune accentul pe necesitatea de a se încuraja în mod activ dialogul între culturi, solidaritatea la nivel mondial și respectul reciproc;

Cooperarea dintre UE și ONU și guvernarea

22. salută cooperarea consolidată dintre Uniunea Europeană și UNESCO, pe baza adoptării

Acordului-cadru financiar și administrativ (FAFA) între Uniunea Europeană și Organizația Națiunilor Unite din 2003, a Memorandumului de înțelegere dintre UNESCO și UE din 2012 și a participării UE la Adunarea Generală a ONU în urma rezoluției Adunării Generale a ONU adoptate în 2011; cere însă o reprezentare a UE la ONU mai eficace, în special în domeniile culturii, educației, cetățeniei și drepturilor copiilor și tinerilor și în conformitate cu Tratatul de la Lisabona; subliniază că un parteneriat strategic veritabil între UE și ONU ar putea fi realizat prin acordarea de drepturi de vot pentru reprezentanții UE în consiliile de administrație ale agențiilor ONU din domeniile culturii, educației, cetățeniei și drepturilor copiilor și tinerilor și prin adoptarea de măsuri împreună cu UNESCO și cu UNICEF, PNUD, UNHCR, UNRWA și UNWOMAN, sub forma cooperării financiare și a managementului comun de proiecte, de comun acord cu țările partenere beneficiare;

23. evidențiază faptul că, pentru a se consolida cooperarea dintre UE și UNESCO, eforturile nu trebuie să se rezume la asistența financiară și la gestionarea în comun a proiectelor, ci să se concentreze și pe consolidarea pe termen lung a parteneriatul în domeniul educației și al culturii; solicită, prin urmare, stabilirea unui dialog strategic anual la nivel înalt cu privire la abordarea provocărilor comune într-un mod mai sustenabil;

24. subliniază faptul că cultura este un factor-cheie pentru construirea unor societăți durabile și solicită integrarea dimensiunii culturale în agenda ONU de dezvoltare durabilă pentru perioada de după 2015 și, prin urmare, în Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) care urmează a fi îndeplinite până în 2030, întrucât cultura are un impact major asupra dezvoltării economice, a incluziunii sociale, a sustenabilității mediului, a păcii și a securității;

25. recunoaște că patrimoniul cultural reprezintă diversitatea expresiilor culturale și, prin urmare, joacă un rol important în relațiile externe ale Uniunii; solicită ca, în strânsă cooperare cu UNESCO, să se adopte o legislație armonizată și să se încheie acorduri internaționale pentru a se proteja patrimoniul cultural și a se combate traficul ilicit de bunuri culturale;

26. subliniază impactul industriilor culturale și creative (ICC) asupra dezvoltării locale și regionale și cere continuarea și extinderea proiectelor Rețelei de experți ai UE-UNESCO; insistă, de asemenea, să se ia în considerare indicatorii UNESCO pentru dezvoltarea culturală (CDIS) ca referință metodologică în evaluarea rolului multidimensional al culturii în procesele de dezvoltare;

27. subliniază că turismul cultural înlesnește stabilirea de contacte directe între persoane în întreaga lume și salută eforturile comune întreprinse în cooperarea cu UE pentru consolidarea turismului axat pe patrimoniul UNESCO, fapt ce stimulează investițiile în sectorul culturii și are o contribuție durabilă și de calitate la promovarea diversității expresiilor culturale;

28. subliniază că este necesar să se elimine obstacolele, să se îmbunătățească mobilitatea artiștilor și a specialiștilor în domeniul cultural prin intermediul unor forme diverse de tratamente preferențiale, cum ar fi acordarea de vize în scop educativ și cultural, înlesnirea schimburilor culturale, realizarea de proiecte de cercetare, crearea de rezidențe pentru artiști și acordarea de burse pentru creatori și interpreți, în conformitate cu articolul 16 din Convenția UNESCO asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale din 2005, cosemnată de UE;

29. recomandă să se asigure cooperarea în domeniul educației între UE și ONU, în cadrul unor programe de urgență în cazul unor crize umanitare, conflicte armate și dezastre naturale,

prin sprijinirea în continuare a unor programe, cum ar fi programul „Educație în situații de urgență și în perioadele de tranziție post-criză” al UNICEF, programul „Educație de calitate în taberele de refugiați” al UNHCR și activitatea în domeniul educației desfășurată de UNRWA;

Instrumente juridice

30. reamintește că UE a ratificat Convenția UNESCO asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale din 2005 și invită statele membre care nu au făcut încă acest lucru să ratifice Convenția UNESCO din 1970 privind mijloacele de interzicere și prevenire a importului, exportului și transferului ilicit de proprietate a obiectelor culturale, Convenția UNIDROIT privind bunurile culturale furate sau exportate ilegal din 1995, care reprezintă instrumente importante pentru întărirea protecției patrimoniului și diversității culturale mondiale, precum și Convenția pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat din 1954 și cele două protocoale la aceasta, și anume Convenția UNESCO privind protecția patrimoniului cultural subacvatic din 2001 și Convenția UNESCO pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial din 2003; solicită armonizarea legislației și încheierea de acorduri internaționale privind patrimoniul cultural și traficul ilegal;

31. solicită îmbunătățirea strategiilor de comunicare în dezvoltarea cooperării culturale, prin utilizarea și elaborarea unor resurse digitale, cum ar fi platformele de informare online multilingve și resursele educaționale online, pentru a promova accesibilitatea, a difuza informațiile în limbile locale și pentru a încuraja realizarea de schimburi și crearea de rețele în rândul artiștilor, al profesioniștilor din domeniul cultural și al organizațiilor societății civile;

32. subliniază semnificația simbolică a patrimoniului cultural, care a devenit o țintă de natură politică, așa cum o demonstrează distrugerea recentă a siturilor culturale din Siria și Irak, ceea ce face indispensabilă protejarea acestuia printr-o mai bună coordonare și sensibilizare a opiniei publice;

33. în aceste sens, solicită intensificarea eforturilor de oprire a distrugerii patrimoniului cultural mondial, în cooperare cu UNESCO și alte țări membre ale ONU.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	15.9.2015
Rezultatul votului final	+ : 20 - : 4 0 : 2
Membri titulari prezenți la votul final	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Silvia Costa, Angel Dzhambazki, Jill Evans, Petra Kammerevert, Rikke Karlsson, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Stefano Maullu, Fernando Maura Barandiarán, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Yana Toom, Helga Trüpel, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Membri supleanți prezenți la votul final	Sylvie Guillaume, Dietmar Köster, Paul Nuttall, Hermann Winkler

30.9.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI CONSTITUȚIONALE

destinat Comisiei pentru afaceri externe

referitor la rolul UE în cadrul ONU - cum pot fi realizate mai bine obiectivele de politică externă ale UE
(2015/2104(INI))

Raportor pentru aviz: David McAllister

SUGESTII

Comisia pentru afaceri constituționale recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. ia în considerare atât structura instituțională complexă a Organizației Națiunilor Unite (ONU) ca o organizație internațională a statelor, cât și natura specifică a Uniunii Europene (UE) ca o uniune supranațională ce deține începând din 2011 statutul consolidat de observator în cadrul ONU, având dreptul de a lua cuvântul în cadrul dezbaterilor, de a prezenta propuneri și amendamente, de a include solicitări de luări de cuvânt și de a distribui documente în temeiul Rezoluției 65/276 a ONU privind „Participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite” din 3 mai 2011; subliniază că persoanele juridice reale ale ONU sunt statele suverane membre ale comunității mondiale, inclusiv statele membre ale UE; solicită, în vederea sporirii cooperării eficiente la nivel global, o mai bună cooperare între actorii ONU și diversele sale structuri (agenții, fonduri, programe, Comisie și comisii) prin îmbunătățirea coordonării și coerenței globale; în acest context, UE ar trebui cu adevărat să se comporte ca un adevărat actor global în cadrul ONU și ar trebui să depună eforturi pentru a-și îmbunătăți în continuare influența și vizibilitatea pe scena internațională, în conformitate cu litera și spiritul Tratatului de la Lisabona.

2. consideră că statutul consolidat al UE în cadrul ONU ar trebui să deschidă calea pentru o mai strânsă coeziune și cooperare; invită statele membre să cadă de acord, în prealabil, asupra unei poziții comune cu privire la toate chestiunile pertinente, precum și să examineze modalități de a pune la dispoziție toate instrumentele necesare pentru realizarea unei veritabile politici comune în materie de afaceri externe și securitate, pentru a putea acorda o mai mare importanță rolului Uniunii în cadrul organizațiilor internaționale, poziționând UE ca un singur actor la nivel internațional; reamintește faptul că, în conformitate cu articolul 18 din TUE, pentru a permite UE să vorbească cu o singură voce în forurile internaționale, și nu în ultimul

rând în cadrul ONU, a fost creat postul de Înalt Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și că, prin urmare, Înaltului Reprezentant trebuie să i se dea posibilitatea să își îndeplinească pe deplin rolul principal, în calitate de reprezentant extern principal al UE;

3. solicită ONU, Comisiei și Consiliului să informeze pe deplin Parlamentul cu privire la coordonarea acestora pentru a-l implica pe acesta din urmă în definirea și revizuirea obiectivelor de politică externă ale UE;

4. sprijină agenda de reformă a ONU pentru a exprima un multilateralism eficace, recunoscând, în același timp, statutul consolidat al UE în cadrul Adunării Generale a ONU ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009 și a adoptării Rezoluției 65/276 a ONU din 3 mai 2011 privind „Participarea Uniunii Europene la activitățile Organizației Națiunilor Unite”;

5. solicită să aibă loc negocierile, să fie implementate procedurile și reforma necesare ale Consiliului de Securitate al ONU pentru a permite UE să devină un membru permanent al acestui organism, cu un loc permanent și un singur vot;

6. reamintește că principiile de bază ale celor două entități internaționale sunt comune și subliniază faptul că aceste valori comune ar trebui să fie vizate ca principal teren de cooperare; subliniază faptul că un parteneriat UE-ONU puternic și stabil este fundamental pentru activitățile ONU din cadrul tuturor celor trei piloni – pace și securitate, drepturile omului și dezvoltare sustenabilă – și este, de asemenea, esențial pentru rolul UE de actor mondial activ; reafirmă rolul central al prevenirii și combaterii cauzelor conflictelor violente, precum și al găsirii soluțiilor la noile sfidări;

7. subliniază faptul că o Adunare Parlamentară a ONU (UNPA), creată în temeiul articolului 22 din Carta ONU, ar putea constitui un punct de plecare pentru democratizarea ONU în vederea consolidării responsabilității democratice și a transparenței guvernării mondiale și pentru a permite o participare mai mare a publicului la activitățile ONU;

8. se angajează să depună eforturi pentru ca sistemul ONU și multiplele sale instituții și structuri să devină mai potrivite pentru noile sfidări și evoluții mondiale, precum și pentru creșterea transparenței, a responsabilității și a eficacității prin evitarea suprapunerilor și utilizarea mai rațională a diferitelor structuri ale ONU; sugerează că experiența decizională transnațională a UE ar putea oferi informații utile pentru procesul de reformă a ONU, în special în ceea ce privește Consiliul de Securitate;

9. solicită sprijinirea unei candidate europene pentru postul de Secretar General al ONU la viitoarele alegeri.

10. reamintește că UE și statele sale membre sunt, în mod colectiv, cel mai mare donator de fonduri la bugetul ONU; reamintește că angajamentul UE se reflectă nu numai în cuantumul financiar, ci și în colaborarea cu capitalul uman și cu know-how-ul tehnic; insistă, prin urmare, în spiritul inițiativei „Să ajutăm împreună” (un lider, un buget, un program, un birou), asupra necesității de a asigura o mai mare vizibilitate a finanțării UE canalizate prin ONU, precum și o utilizare eficientă a fondurilor respective; solicită Comisiei și statelor membre ale UE să facă presiuni asupra ONU pentru a asigura punerea în aplicare în mod coerent a Inițiativei ONU în materie de transparență și responsabilitate și le solicită să informeze pe

deplin Parlamentul, în timp util, cu privire la punerea în aplicare de către ONU a contribuțiilor UE;

11. apreciază faptul că canalizarea ajutorului Uniunii prin intermediul ONU permite UE să sprijine regiuni din lume pe care s-ar putea să nu fie în măsură să le ajute pe cont propriu; este conștient de riscul ridicat inerent distribuirii de ajutoare în regiunile afectate de conflicte; regretă, totuși, că informarea Comisiei de către organizațiile partenere însărcinate cu punerea în aplicare a bugetului Uniunii prin gestiune indirectă este adesea întârziată, incompletă sau insuficient orientată către rezultate, împiedicând, astfel, Comisia să-și exercite în mod corespunzător funcția de monitorizare;

12. consideră că cooperarea UE-ONU în domeniul sprijinirii păcii este vitală pentru susținerea misiunilor și activităților legate de mediere precum și pentru raționalizarea procedurilor de planificare și în acest sens sprijină pe deplin reexaminarea operațiunilor ONU de menținere a păcii.

13. recunoaște faptul că UE are nevoie ca sistemul ONU să fie mai adecvat la noile configurații de putere la nivel global, dar consideră că urmărirea acestor reforme a fost împiedicată de absența unei poziții comune în rândul statelor membre, îndeosebi în ceea ce privește arhitectura internațională a păcii și securității, care a contribuit la impasul actual în ceea ce privește reforma Consiliului de Securitate, sau cel puțin nu l-a soluționat.

14. subliniază prioritățile actuale ale UE, stabilite pentru cea de a 69-a sesiune a Adunării Generale a ONU, care reiterează cererea de lungă durată a Uniunii ca ONU să-și raționalizeze structurile, bugetul și metodele de lucru, fără a se feri de teme dificile, cum ar fi reforma Consiliului de Securitate;

15. subliniază că Adunarea Generală, care reprezintă guvernele tuturor statelor membre, trebuie să aibă modalități și mijloace pentru a stabili direcția sistemului ONU și a coordona toate activitățile sale;

16. Recomandă Consiliului: să sprijine în mod activ o reformă cuprinzătoare a sistemului ONU și, în special, a Consiliului de Securitate, pentru a consolida legitimitatea, reprezentarea regională, responsabilitatea și eficacitatea sa; să depună eforturi în vederea îndeplinirii obiectivului pe termen lung al UE de a obține un loc în cadrul unui Consiliu de Securitate extins; să asigure coerența și eficacitatea UE ca actor mondial, cu scopul de a acționa în mod rapid și cuprinzător și de a transmite un mesaj cu o singură voce, prin îmbunătățirea coordonării pozițiilor statelor membre și a cooperării dintre SEAE și statele membre; să încurajeze, în acest sens, SEAE să acționeze în direcția unei mai mari coerențe a UE, îndeosebi prin intermediul delegațiilor UE de la New York și Geneva;

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	28.9.2015
Rezultatul votului final	+: 16 -: 3 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Jo Leinen, György Schöpflin, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Membri supleanți prezenți la votul final	Gerolf Annemans, Sylvie Goulard, Enrique Guerrero Salom, Sylvia-Yvonne Kaufmann, David McAllister, Viviane Reding, Helmut Scholz
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Andrea Bocskor, Mady Delvaux, Ulrike Rodust, Iuliu Winkler

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

Data adoptării	13.10.2015
Rezultatul votului final	+: 48 -: 8 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, László Tőkés, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Membri supleanți prezenți la votul final	Marielle de Sarnez, Antonio López-Istúriz White, David Martin, Urmas Paet, Soraya Post, Helmut Scholz, György Schöpflin, Igor Šoltes, Dubravka Šuica, Bodil Valero, Paavo Väyrynen
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Maria Grapini, Pavel Poc

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

48	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Iveta Grigule, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Paavo Väyrynen, Marielle de Sarnez
ECR	Mark Demesmaeker
EFDD	Fabio Massimo Castaldo
PPE	Michèle Alliot-Marie, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Andrey Kovatchev, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Alojz Peterle, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, László Tőkés, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica
S&D	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Goffredo Maria Bettini, Eugen Freund, Maria Grapini, Richard Howitt, Arne Lietz, Andrejs Mamikins, David Martin, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Pavel Poc, Soraya Post, Boris Zala
Verts/ALE	Barbara Lochbihler, Alyn Smith, Bodil Valero, Igor Šoltes

8	-
ECR	Amjad Bashir, Bas Belder, Anna Elzbieta Fotyga, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden
EFDD	James Carver
ENF	Mario Borghezio
NI	Georgios Epitideios

4	0
GUE/NGL	Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Helmut Scholz
Verts/ALE	Klaus Buchner

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri